

prima instanță – S. Bleșceaga
instanța de apel – N. Budăi, A. Nogai, I. Muruianu

dosarul nr. 2rac-219/13

ÎNCHEIERE

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „BCS-SOFT”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „BCS-SOFT” împotriva Întreprinderii de Stat „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” cu privire la obligarea onorării obligațiilor contractuale

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „BCS-SOFT” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 28 septembrie 2012, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 03 octombrie 2011 SRL „BCS-SOFT” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „CRIS „Registru” cu privire la obligarea onorării obligațiilor contractuale.

În motivarea acțiunii a indicat că la 27 iulie 2007 ÎS „CRIS „Registru” și SRL „BCS-SOFT” au încheiat contractul de antrepriză nr. 345, cu privire la realizarea proiectului-pilot al sistemului informațional automatizat „Evidența și controlul medicamentelor autorizate”, în baza căruia societatea s-a obligat să livreze, testeze și să configureze produsul, program necesar pentru funcționarea proiectului-pilot SIA „ECMA”, care urmau a fi efectuate în câteva etape, iar pârâtul s-a obligat să recepționeze produsul și să achite aceste lucrări.

Menționează că la 11 aprilie 2008 SRL „BCS-SOFT” a predat pârâtului, iar pârâtul a recepționat, prin întocmirea actului de predare-primire în exploatarea experimentală a lucrărilor îndeplinite conform acordului privind realizarea proiectului-pilot al sistemului informațional automatizat „Evidența și controlul medicamentelor autorizate” din 05 decembrie 2006, setul de produse program (subsistemul informațional) „Controlul de laborator a calității medicamentelor importate și produse în Republica Moldova” (pct. 2.6.), incorect indicate ca pct. 4.6., din anexa nr. 1 la contract.

Afirmă că costul lucrării conform pct. 2.6. din anexa nr. 1 la contract a fost estimat la suma de 316231,2 lei.

Susține că pârâtul a achitat cu titlu de avans societății suma de 126492,48 lei, ce constituie 40% din suma lucrării.

Indică că la 17 iunie 2010 de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Ialoveni a fost efectuat un control tematic, soldat cu întocmirea actului nr. 471919 prin care s-a constatat, că a avut loc încălcarea fiscală conform prevederilor art. 101, 108, 117 Titlul III al Codului Fiscal și art. 19 alin. (2) al Legii contabilității, adică reclamantul nu a reflectat datele în evidența contabilă și nu a eliberat factura fiscală, lucrarea prevăzută la pct. 2.6 din anexa nr. 1 la contractul de antrepriză, fiind îndeplinite de societate în totalmente, fapt confirmat prin actul de predare-primire din 11 aprilie 2008.

Drept urmare, prin decizia IFS Ialoveni din 06 iulie 2010, SRL „BCS-SOFT” a fost sancționat.

Mai indică că nefiind de acord cu decizia nominalizată, societatea a contestat-o.

Însă prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 02 decembrie 2010, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2011, contestația a fost respinsă.

Menționează că instanțele de judecată au constatat că conform prevederilor art. 108 alin. (1) Cod fiscal, data obligației fiscale privind T.V.A. este data livrării, iar data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor.

De asemenea, instanța de judecată a constatat că la 11 aprilie 2008 conform actului de predare-primire în exploatare experimentală a lucrării îndeplinite conform acordului privind realizarea programului-pilot al sistemului informațional automatizat s-a predat setul de produs program din anexa nr. 1 la contractul nr. 345 din 27 iulie 2007 sub nr. 2.6 cu valoarea de 316231,2 lei.

Susține că la 15 iunie 2010 a înaintat către pârât adresarea nr. 115610, prin care a solicitat semnarea facturii fiscale, pentru a fi posibilă recepționarea plății pentru lucrarea efectuată și livrată către pârât.

Astfel, prin răspunsul nr. 01/1367 din 21 iunie 2010 pârâtul a refuzat semnarea facturii fiscale și achitarea diferenței la plata lucrării menționate.

Indică că la 27 iunie 2011 în mod repetat a solicitat pârâtului semnarea facturii fiscale și achitarea diferenței de plată, care constituie 189738,72 lei, însă până în prezent nu a primit nici un răspuns.

Solicită încasarea de la pârât în beneficiul SRL „BCS-SOFT” a sumei diferenței la plata costului lucrării efectuate în favoarea pârâtului, prevăzute la p. 2.6. al anexei nr. 1 la contractul nr. 345 din 27 iulie 2007 cu privire la realizarea proiectului-pilot al sistemului informațional automatizat „Evidența și controlul medicamentelor autorizate”, în sumă de 189738,72 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 noiembrie 2011 pricina a fost strămută spre judecare în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 28 septembrie 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 ianuarie 2013 a fost respins apelul declarat de către SRL „BCS-SOFT” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 19 februarie 2013 SRL „BCS-SOFT” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești,

emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâtului.

În motivarea recursului a indicat că la 27 iulie 2007 SRL „BCS-SOFT” și intimatul au încheiat contractul de antrepriză cu privire la realizarea programului pilot al sistemului informațional automatizat: Evidența și controlul medicamentelor autorizate. Conform Contractului apelantul urma să livreze, testeze, și configureze produsul program necesar pentru funcționarea proiectului pilot. Conform condițiilor contractuale, fiecare din aceste etape se finisau prin semnarea unor acte de predare primire provizorii, însă lucrarea în ansamblu sau fiecare etapă se transmitea antreprenorului în baza actelor de predare primire definitive. Acest fapt fiind expres prevăzut în pct. 6.3. din contract.

Menționează că pe parcursul realizării obligațiilor asumate prin contractul menționat părțile au modificat pct. 2.6. din anexa 1, deoarece, după darea în folosință experimentală a unei părți din programul pilot și anume - Controlul de laborator a calității medicamentelor importate și produse în Republica Moldova - părțile de comun acord au renunțat la acest subsistem informațional. Pentru realizarea livrării și testării acestui subsistem a fost achitat un avans în sumă de 126492 lei ce constituie 40% din suma lucrării. Acest avans a fost reflectat în evidența contabilă a apelantului și bineînțeles au fost achitate toate impozitele ce derivă din această sumă. Subsistemul programului pilot menționat la pct. 2.6. nu a fost finisat și nici nu s-a semnat între părți act de predare primire definitiv.

Susține că în urma controlului efectuat de Inspectoratul de Stat Ialoveni la 17 iunie 2010 s-a constatat că apelantul a încălcat prevederile art. 101, 108, 117 Titlul III al Codului Fiscal și art. 19 al Legii Contabilității.

Indică că prin decizia IFS Ialoveni apelantul a fost sancționat, inclusiv pentru neachitarea TVA pentru livrarea considerată efectuată.

Afirmă că IFS Ialoveni a calificat actul de predare- primire provizoriu prin care s-a transmis subsistemul informațional prevăzut la pct. 2.6 în testare ca un act definitiv și nu a ținut cont de acordul adițional prin care părțile au renunțat la acest punct al contractului.

Respectiv, societatea a fost obligată să achite TVA din suma la care a fost evaluat acest subsistem în contract - 316231,2 lei, deși în realitate a primit doar un avans în valoare de 40% din care a achitat TVA.

Mai indică că a contestat decizia IFS Ialoveni în instanța de judecată, însă prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 02 decembrie 2010, menținută în vigoare prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 mai 2011 contestația SRL „BCS-SOFT” a fost respinsă.

Menționează că instanțele de judecată au constatat, prin hotărâri definitive și irevocabile, că conform art. 108, alin. (1) Cod fiscal, data obligației fiscale TVA este data livrării, iar data livrării se consideră data predării mărfurilor, prestării serviciilor. La fel instanța de judecată a constatat că la 11 aprilie 2008 conform actului de predare-primire în exploatare a lucrării îndeplinite conform acordului privind realizarea programului pilot al sistemului informațional automatizat s-a predat setul de produs program din anexa nr. 1 la contractul nr. 345 din 27 iulie 2007 sub nr. 2.6 cu valoarea de 316231,2 lei.

Susține că prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă se constată că SRL „BCS-SOFT” a predat intimatului setul de produs program din anexa nr. 1 la

contractul nr. 345 din 27 iulie 2007 sub nr. 2.6 cu valoarea de 316 231,2 lei. Cu titlu de consecință intimatul datorează recurentului pentru serviciile prestate suma de 189738,72 lei.

Cu referire la prevederile art. 123 alin. (2) CPC, invocă că instanțele nu au aplicat norma dată și drept consecință au emis decizii ilegale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „BCS-SOFT” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici similare celor susținute și în cererea de apel aduse și împotriva hotărârii primei instanțe asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod explicit.

Prin urmare, criticile recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „BCS-SOFT”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „BCS-SOFT” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul Societății cu Răspundere Limitată „BCS-SOFT” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Sveatoslav Moldovan